

[Karen Thuroe Hansen.]

indblik i det. Derfor stemmer vi imod ministerens ændringsforslag.

Hanne Reintoft (DKP):

Udvalgsbehandlingen har ikke alene været sjuasket, den har oven i købet været så dårlig forberedt, at man ikke har taget stilling til de mest enkle ting ved gennemførelsen af denne lov.

Det har også vist sig — det synes jeg virkelig folketinget skulle være opmærksom på — her mellem anden og tredje behandling, at lovforslaget udelukkende sigter på at ramme den økonomisk svageste gruppe, nemlig dem, der kun har deres folkepension. De, der har statspensioner ved siden af, får i modsætning til de almindelige plejepatienter lov at beholde deres pension under indlæggelse, de skal ikke af med deres hjem, de skal ikke i samme situation. Det bliver kun, for at sige det på dansk, arbejderne i dette land, der ikke har nogen pension ved siden af, der rammes nu.

Jeg vil derfor endnu en gang indtrængende henstille, at man ikke vedtager dette lovforslag. Der er usikkerhed om det også blandt socialudvalgets medlemmer. Det er uadministrerbart, det er ikke besparende, og det er asocialt.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslag nr. 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Albertsen (S):

I relation til de udtalelser, som fru Hanne Reintoft fremkom med, skal jeg her i debatten ved tredje behandling sige, at det er korrekt, at vi også i det ekstraordinære møde, vi havde mellem anden og tredje behandling, har haft lejlighed til at vurdere og drøfte, hvilke virkninger der er tale om for andre end dem, der får folkepension, altså de offentligt ansatte, som får tjenestemandspension. Vi må erkende, at der ikke er tale om ligestilling, idet de pågældende kun skal afgive deres folkepension. Jeg skal

ikke lægge skjul på, at dette er ikke en god løsning og ikke noget, vi kan udtale nogen som helst glæde over. Med hensyn til det rent principielle forstår jeg, at der ikke er nogen forskel på fru Hanne Reintofts og min opfattelse, men skulle forholdet ændres, måtte det ske ved en ændring af både sygehuslovgivningen og tjenestemandsløvgivningen, og rent teknisk har det ikke været muligt på den korte tid, der har været til rådighed. For tjenestemændenes vedkommende vil forslaget have den begrænsede virkning, at den del af pensionen, der betitles folkepension, inddrages; en ligestilling som plejehjemsboere med folkepensionister opnås ikke, og det skal jeg altså gerne gentage min beklagelse af.

Det kan nok give mig anledning til at erindre om finansministerens udtalelse her i tinget den 27. november 1975, hvor han oplyste, at socialministeriets arbejdsgruppe vedrørende en pensionsreform arbejder med at gennemføre et sammenhængende socialt pensionssystem, en enhedspension, der i langt højere grad end de sociale pensioner i dag virker som en helhed efter mere enkle og ensartede regler. Dette arbejde forventes som bekendt afsluttet her i sommer med henblik på en principbeslutning herom til efteråret. Derudover oplyste finansministeren ved samme lejlighed, at hans lønnings- og pensionsdepartement ville nyvurdere ansættelsesvilkårene for statspersonale. Formålet med dette arbejde er bl. a. at muliggøre indførelse af et ensartet offentligt pensionssystem fra 1979. Når disse planer realiseres, vil de nævnte skævheder, som vi her i dag drøfter og direkte skal tage stilling til, forsvinde.

Men det skal erkendes, at virkningerne heraf er langsigtede, og det er det akutte spareforslag ikke. Jeg skal ikke undlade at udtale kærlighed over for forslaget som sådant. Hvorvidt det skal karakteriseres som et vildskud, ved jeg ikke, men det var altså med i den samlede bukset og må derfor nok kaperes uanset lugt og farve. Nogle vil måske betragte det som en rose. Jeg vil sige, at så er det nok en rose, hvor tornene er det dominerende. Hvis virkningerne af forslaget bliver nogle andre end de tilsigtede, og hvis der er nogle af de skævheder, som er anført af andre, der virkelig kommer til at blom-